

Πλούτος που λυτρώνει την ψυχή.

«Λύτρον ψυχής ανδρός ο ίδιος πλούτος» (Παραλ. 13:8)

Ο Χρήστος Μ., γνωστός με το παρωνύμιο «παππούς Τάκας», υπήρξε ο μεγαλύτερος Αυριώτης ευεργέτης. Από νέος ξενιτεύθηκε στην Αμερική, όπου με την εργατικότητα και την εξυπνάδα του άνοιξε δικό του κατάστημα με μεγάλη κίνηση. Είχε ως συνεταίρο έναν έμπιστο Ιταλό, τον Δομήνικο, και για υπάλληλους έπαιρνε φτωχά παιδιά από το χωριό.

Γύρισε στην γενέτειρά του με πολλά χρήματα. Αλλά τον πλούτο δεν τον κράτησε για να περνά άνετα αυτός σαν τον πλούσιο του Ευαγγελίου. Ο μπαρμπα-Χρήστος αναδείχθηκε καλός οικονόμος. Απέδειξε έμπρακτα ότι «αγαθός ο πλούτος, ω ουκ έστιν αμαρτία» (Σοφ. Σειράχ 13:24). Δάνειζε σε όλους τους χωρικούς άτοκα χρήματα για μεγάλο χρονικό διάστημα. Έρχονταν να δανεισθούν, πάντα χωρίς τόκο, και από τα γύρω χωριά, από πολλά μέρη της Θεσσαλίας, ακόμη και από την Ήπειρο.

Ήταν μία πραγματική τράπεζα που δάνειζε άτοκα σε όλους αδιακρίτως. Έτσι διευκόλυνε και βοηθούσε τους φτωχούς σε κείνα τα δύσκολα χρόνια. Επιπλέον πλήρωνε με δικά του έξοδα μαστόρους και έφτιαχναν δρόμους και καλντερίμια στο χωριό. Έντυνε φτωχά παιδιά και προίκιζε ορφανά κορίτσια.

Δώρησε το οικόπεδο όπου κτίστηκε το καινούργιο σχολείο, καθώς και άλλο οικόπεδο 14 στρεμμάτων και ένα χωράφι, τα λεγόμενα σχολικά, για να έχει έσοδα και πόρους το σχολείο. Γι' αυτό στην κηδεία του προπέμφθηκε τιμητικά από ολόκληρο το σχολείο. Εις ένδειξη ευγνωμοσύνης κατέθεσαν στεφάνι στον τάφο του αιιδίμου ευεργέτου και ανήρτησαν την φωτογραφία του στο σχολείο.

Ο μπαρμπα-Χρήστος δεν απέκτησε παιδιά. Υιοθέτησε τον ανηψιό του Ιωάννη και του άφησε διαθήκη να δίδη κάθε χρόνο μία ποσότητα σιταριού στην Εκκλησία. Όσο ζούσε ο ίδιος βοηθούσε την Εκκλησία αθόρυβα. Επιθυμούσε ο εγγονός του να γίνη γιατρός για να εξετάζη δωρεάν τους αρρώστους του χωριού.

Ο μπαρμπα-Χρήστος δεν προσπάθησε να αυξήσει τον πλούτο του τοκίζοντας τα χρήματά του, αγοράζοντας ακίνητα και κάνοντας επιχειρήσεις, αλλά να βοηθήση τους φτωχούς. Λόγω των τότε δύσκολων καταστάσεων έχασε τα χρήματά του, επτώχευσε και αντιμετώπισε αγόγγυστα τις δυσκολίες μέχρι το τέλος της ζωής του.

Τα καλά έργα μένουν και αμείβονται από τον Θεό. Ο μπαρμπα-Χρήστος «τας αμαρτίας του ελύτρωσε εν οικτιρμοίς πενήτων» (Δαν. 4:24). Έχει την ευγνωμοσύνη του χωριού και το σχώριο (ευχή συγχωρητική) από τους ανθρώπους που βοήθησε. Κατά το ψαλμικό «εσκόρπισεν, έδωκε τοις πένησιν, η δικαιοσύνη αυτού μένει εις τον αιώνα» (Ψαλμ. 111:9).

Από το βιβλίο: Ασκητές μέσα στον κόσμο, τ. Α', Άγιον Όρος 2009, σελ. 364.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>